

THƠ NGUYỄN THỊ VINH

THẮP HƯƠNG

Nén hương, gửi người đi tù*
Rồi không về nữa, khói mù mắt cay,

Thắp lên xin chấp hai tay
Cầu cho người ở đời này sống yên

Nén hương, gửi người đi thuyền*
Rồi không về nữa, khói huyền sóng lay,

Thắp lên xin chấp hai tay
Cầu cho hồn thoát cõi này khổ đau...

** Tù chính trị / * Thuyền nhân Ty nạn. / Trích “Cõi
Tạm / Nguyễn Thị Vinh. / NXB Anh Em / Na Uy
Oslo 2001.*

HÀ NỘI TRONG TÔI

... Hà Nội trong tôi sáng nay
Quê người sắc trắng tuyết bay ngoài trời

Lòng riêng tưởng hoa Sữa rơi
Tuổi già nhớ Mẹ như thời trẻ thơ...

Hà Nội trong tôi bây giờ
Thực mà vẫn ảo là mơ thật rồi...

*Trích “Cõi Tạm / Nguyễn Thị Vinh.
NXB Anh Em / Na Uy Oslo 2001.*

NHỮNG MÁI CHÙA XƯA

1.

Xưa tôi đi lễ chùa
chỉ cầu xin ông Bụt
thóc gạo đừng mất mùa
cho làng Giẽ khỏi đói
Bà tôi gằn bầy chực
nhanh nhẹn bước chân chim
quanh năm lo lễ bái
giờ biết đâu mà tìm ?
Chỉ còn trong trí tưởng
những mái cong chùa xưa
ngọc xanh màu rêu biếc
cánh sen hương Đại Thừa

Sao quên được chùa Láng
hội về đông thật đông
nghe Kinh mười phương Phật
mắt người nào cũng sáng
Xưa thầy Từ Đạo Hạnh
đời Lý tu ở đây
dân làng rước kiệu Thánh
hương hoa trùng trùng vây
Bùng ánh pháo thăng thiên
đánh đu và đánh vật
ngay trước cổng chùa Thiên
cũng là tên chùa Láng

Bà mẹ ngài Đạo Hạnh
được thờ nơi chùa Hoa
rước kiệu Thánh sang đó
Tôn kính bậc mẹ cha :
Nhà sư đã thành Phật

vẫn nhớ công sinh ra
người mình như thế đó
đạo cả tìm đâu xa ?
Cái sập vuông bằng đá
giữa sân chùa còn không ?
dù không cũng vẫn nhớ
nơi tôi học vỡ lòng
bài đầu tiên bà dạy :
"Đời sắc sắc không không"
Đứng ở trên lầu chuông
tôi nhìn qua gác Khánh
lắng nghe tiếng khánh chuông
chen nhau lời xao xuyến
Trên tường tranh Thập Điện
kẻ vẽ cảnh Diêm Vương
nhìn kẻ ác chịu tội
sao tôi vẫn thấy thương

2.

Leo lên đồi đá ong
tôi vào lễ chùa Mía
nổi tiếng tỉnh Hà Đông
lạy tượng bà thị Kính
ẵm đứa bé kháu khỉnh
nổi oan vương mắt hiền
nhìn tôi như muốn nói :
Ngày nào con lớn lên
sẽ hiểu lời Phật dạy,
kẻ ác, cũng yêu thương !
Nhưng quê nhà đói khổ
làm sao lòng được yên

3.

Tôi đi lễ chùa Sen
ở ngoại ô Hà Nội

trong giữa rừng mai trắng
tháp mười tầng nổi lên
hình sáu cạnh đều đặn
dấu hiệu Lục Hòa Tăng
lòng mở ra sáu cõi
giúp đời từ miếng ăn
Ba hàng chín ngôi tháp
giữa mang tên Cứu Sinh
cuộc sống này phải cứu
không được phép làm thình
Tự nhủ tôi phải cứu
lấy chính cuộc đời mình
dừng dưng trước tội ác
là một cách sát sinh

4.

Nhớ về chùa Trăm Gian
mỏi rời chân bà cháu
vẫn tíu tít hỏi han
Bà ơi bà nhà Phật
ai ở hết trăm gian ?
Bà tôi cười bằng mắt
"Cha bố mày cháu ngoan
nứt mắt đã rấn mắt
sau đời khó bình an !"
Lâu trông xưa vang dội
động tới vàng trắng lay
chắc giờ đây bụi bám
mặt trông trở nên dày
như mặt người không mỏng
tiếng NÓI THẬT tắt ngay
Bà ơi giờ cháu biết
nằm đất với ăn chay
khó đâu phải là dễ
nhưng chẳng bằng nói ngay

Nói thật và nói hết
kẻ nào đã thẳng tay
người Việt giết người Việt
kẻ nào tim đã liệt
hết rung động tình người
mang hồn Nga da Việt
ôi cách mạng tháng mười !
Trăm gian chùa còn đó
bọc trứng người nay đâu
tình đông bào ruột thịt
mỗi quả một trái sầu
thảm thay trăm quả trứng
trong bọc bà Âu Cơ
giờ đây trứng chọi trứng
máu loang đỏ sắc cờ
Ý nghĩa chùa Trăm Gian
gia đầu tôi mới hiểu
mỗi gian một người con
trăm họ Việt cùng ở

5.

Ôi cánh rừng mơ chín
làm thơm cảnh chùa Hương
gây cho tôi mùi nhớ
động Thuyết Kinh vô thường
Giải Oan một giòng biếc
suối chảy ngược về trời
nước mắt lại rơi xuống
hiểu ra Đạo cứu Đời
Chim còn biết gõ mõ
Cá cũng biết nghe Kinh
người phải hơn thế chứ
sống với nhau chí tình

Đường lên trời ai biết
dắt nhau qua tử sinh
hãy hiểu ý câu kệ
đừng làm mất nghĩa Kinh
Dù ngàn pho Kinh lớn
cũng chỉ một Nụ Cười
Hoa Sen và Ca Diếp
tuy hai mà một thôi
Hương còn thơm chùa cũ
mong lại qua rừng mơ
thả lá vàng xuống suối
làm chiếc thuyền chở thơ

Nguyễn Thị Vinh

Nguồn: <http://phannguyenartist.blogspot.com/2018/12/nguyen-thi-vinh.html>

Thơ Nguyễn Thị Vinh trong “Cõi Tạm”.

nguyễn thị vinh

1.- thêm một lần

***thêm một lần
tôi làm thơ cho tình yêu
vì hồn tôi còn rung động
mong nhớ vẫn vợ
đợi chờ không duyên có
nhưng biết viết gì đây
lời yêu đương nói đã quá nhiều
những cảm giác say mê
những tia nhìn quyến rũ
những đau xót tận cùng
niềm vui hòa giấc ngủ
những vòng tay xiết chặt
nước mắt và nụ cười***

giờ,
tất cả đã tan thành tiếng thở dài vô tận
tôi như chết trong tình yêu nỗi hận
ngập đau thương, ngại yêu đương
anh ôi !
em thế đó
sao đời còn có thêm anh
sao tìm em còn xao xuyên
sao em phải tránh mắt anh
khi anh hỏi có yêu anh không nhỉ !
em lắc đầu nhưng nước mắt tràn mi
em run sợ rất nhiều.
khi anh nhìn em tha thiết
em bảo anh rằng
đừng anh, em chẳng muốn yêu anh
chỉ vì tại em còn nhớ
bài thơ thứ nhất
em kể chuyện tình
với nhiều bờ ngõ
e ấp ngại ngùng
bài thứ hai ngập ngừng say đắm
và đây
với anh
phải chăng bài chót của tình em
lại tiếc không còn lời để tả.
nhưng mà tất cả đó anh.
lạy trời cho em làm con chim nhỏ
tự do bay trên trời trong xanh
để hát anh nghe những tiếng lòng
thật êm đềm thanh thoát
em cầu mong
chúng mình đừng yêu nhau
trong thế xác con người
nhé anh .[]

(trích : TIẾNG LÒNG / Phổ Đức sưu tập- phổ biến hợp - tr. 27 - Saigon 2001)

2.- hà nội ơi !

Hà nội ơi ,
nỗi chờ mong
người xa, lòng vẫn ngời trông
mỗi ngày,
kẻ ở
thăm nuốt đắng cay
người đi
nhớ dáng ai gầy
phố xưa

3.- huế ơi

Huế ơi,
ngọn lửa tình thiêng
soi trong trí tưởng
mạn thuyền nước trôi,
sông đau
mang đất
phiến bồi
đắp nền bờ mộng
từ hồi biết yêu

4.- saigon ơi

Sài Gòn ,
nghiêng cánh chim trời
hình riêng bóng mình
vẫn rời ảnh chung
tình xa
người khổ vô cùng
thua hè với phố
thủy chung sống gần

5.- mưa

Sài Gòn ,
Hà Nội,
Huế say
gọi nhau khuất bóng,
đèn lay ngọn buồn
mưa, trời ơi,
nước mắt tuôn
ngoài tươi trong héo
quất hồn sầu đông

6.- cô đọng

*lời trùng lặp
ý tình chìm
mười bài viết
nên lặng im
chín bài:
nét cô đọng
của truyện dài
chính là truyện ngắn
chứa với ý thơ;
người
viết truyện ngắn
ước mơ
sao thu nhỏ lại
thành thơ trữ tình*

7. việt nam

*Việt nam ,
nụ cười tươi xinh ,
giấu trong vành nón
quê mình
ngày xưa
đàn bông
láy nhịp âm thừa,
cao tay
phím chuột,
nhạc vừa độ rung
tận ngoài
ngân suốt
trong cùng
mới đầu nước chảy
sau cùng mây bay !*

8.- tự đọc thơ mình

*trong thơ tôi có khói
hồ Tây buổi sớm mai
lúc mùa thu Hà Nội
còn ngái ngủ mắt ai*

*trong thơ tôi có sương
ùa vào toa tàu điện
hồ Gươm thành hồ Gươm
bóng tháp Rùa ẩn hiện*

*trong thơ tôi có hoa
đào Nhật Tân giá rét
nụ hồng chỉ nở ra
khi tay ngà ve vuốt*

*trong thơ tôi có ... thơ
tình yêu, thời mới lớn
và tình yêu bây giờ,
sống mãi cùng hồi ức*

*trong thơ tôi có... ai
từng sống với Hà Nội
đi xa hay ở lại
nỗi nhớ vẫn không hai*

*trong thơ tôi có buồn
một Hà Nội thứ hai
loạn lạc dân tứ xứ
năm Cửa Ô thơ dài*

*trong thơ tôi có vui,
chính từ nỗi buồn ngủi,
tấm lòng hoa sen nở
thơm tới tận quê người*

*trong thơ tôi không có
cái nhiệm màu chân kinh
ngân hồi chuông, lời kệ
thuở đời chưa có mình ?*

9.-tuệ mai

cuối thế kỷ Hai Mươi
ánh sáng bừng thơ Việt,
mặt trời lên rạng ngời
hoa mai Vàng trí Tuệ .

10.- sao mai *

bạn đi trước, lìa xa cõi tạm
tôi còn đây, trả nốt nợ đời
rồi ra thơ lại nổi lời
gặp nhau ta ở cõi trời sao mai ...

-----

* Nguyễn thị Vinh viết vội, đặt trên quan tài **Tuệ Mai** trước khi hỏa táng. SG năm 1982.
Tuệ Mai- Trần thị Gia Minh bút hiệu **Tuệ Mai Trần Gia**, nhà thơ, ái nữ của
nhà thơ **Á Nam - Trần Tuấn Khải**.
(NTV)

11.- bạn văn

Mai Thảo giờ ở đâu
ngồi lặng lẽ trên lầu
cạn chén cùng bè bạn
cho tan cuộc chung sầu

mọi người ra về hết
mặt mình có đối bóng
nghe bước chân thời gian
ngừng lại ở mặt bàn
trên từng trang sách vở

Mai Thảo giờ ở đâu
Đêm giã từ Hà Nội
hoa sữa rụng trắng đầu
đứng ôm chông bản thảo

chứa cả năm Cửa Ô
hương về hồ Gươm biếc
sách vờn thời giạt xô
người hoá thành sương khói

Mai Thảo giờ ở đâu
sớm chiều **Phạm Ngũ Lão**
ngồi sửa trang in đầu
bản vở rát mặt chữ

nghĩa chìm đáy chiều sâu
bật dậy sức **Sáng tạo ***
Vấn Đề * phải bền lâu
như niềm tin thấp sáng

Mai Thảo giờ ở đâu
bữa cơm chiều **chợ Cũ**
mưa rơi trên mái lâu
khó phân biệt hình, bóng

một người ngồi độc ẩm
giữa đám đông nói, cười
khóc than cùng thời thế
buổi lộn lạc đời đời

Mai Thảo giờ ở đâu
sống chui nơi nhà bạn
chạy trốn giữa đêm thâm
thời mất mùa chữ nghĩa
nhà văn ngủ đầu cầu

ngồi ăn nơi xó chợ
đời chẳng biết về đâu
càng lặng im như chết,
ngẩng mặt, không cúi đầu !

Mai Thảo giờ ở đâu
trên thuyền ra cửa biển
bãi khuya sóng giập đầu
tung cao àn sóng bạc

nghìn trang sách đã viết
không một lời thở than
chỉ như sợi giây đàn
dấu đứt còn ngân mãi

Mai Thảo giờ ở đâu
mở lòng vui trang giấy
bạn bè khắp năm châu
đường vẫn đang trò chuyện

với một người còn sống
sống mãi cùng thời gian
vừa ngưng ở bàn viết
những cảm tình chứa chan ...[]

NA UY OSLO 1. 1998

Nguyễn Thị Vinh

Nguồn: <http://tanmanvanchuongthephong.blogspot.com/2013/07/may-bai-tho-tho-nguyen-thi-vinh-trong.html>

www.vietnamvanhien.org

